Prezident Thomas S. Monson

Urovnaj si chodník pod nohami

Keď budeme hľadieť na Ježiša ako na náš Príklad a keď budeme kráčať v Jeho šľapajach, môžeme sa bezpečne vrátiť k nášmu Nebeskému Otcovi.

Moji milovaní bratia a sestry, cítim pokoru, keď tak stojím pred vami v toto ráno. Zatiaľ čo sa s vami podelím o svoje posolstvo, prosím o vašu vieru a modlitby v môj prospech.

Všetci sme započali úžasnú a dôležitú cestu, keď sme opustili duchovný svet a vstúpili na toto často skúškami popretkávané javisko zvané smrteľnosť. Prvoradým cieľom našej existencie na zemi je obdržať telo z mäsa a kostí, získať skúsenosti, ktoré sa dajú prežiť iba skrze odlúčenie od našich nebeských rodičov, a zistiť, či budeme dodržiavať prikázania. V 3. kapitole knihy Abrahámovej čítame: A budeme ich tým skúšať, aby sme videli, či budú činiť všetky veci, ktoré im Pán, ich Boh, prikáže;[1]

Keď sme prišli na zem priniesli sme si od Boha oný veľký dar – dokonca slobodu jednania. Máme výsadu rozhodovať sa tisícimi spôsobmi sami za seba. Tu sa učíme vďaka osobným neľahkým skúsenostiam. Rozlišujeme medzi dobrom a zlom. Uvedomujeme si rozdiel medzi horkým a sladkým. Učíme sa, že rozhodnutia určujú osud.

Som si istý, že sme svojho Otca opúšťali s nesmiernou túžbou sa k Nemu vrátiť, aby sme mohli získať povýšenie, ktoré pre nás naplánoval a ktoré sme si my sami toľko priali. Hoci sme tu ponechaní sami na seba, aby sme našli a nasledovali cestu, ktorá nás privedie späť k nášmu Otcovi v nebi, On nás sem neposlal bez inštrukcií a vedenia. Vlastne nám dal nástroje, ktoré potrebujeme a bude nám pomáhať, zatiaľ čo vyhľadávame Jeho pomoc a snažíme sa zo všetkých síl vytrvať do konca a získať večný život.

Aby nás mohol viesť, máme v našich svätých písmach dostupné slová Boha a Jeho Syna. Máme rady a učenia prorokov Božích. Čo je ale najdôležitejšie, bol nám daný dokonalý príklad, ktorý môžeme nasledovať – dokonca príklad nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista – a bolo nám povedané, aby sme sa týmto príkladom riadili. Sám Spasiteľ povedal: „Príď, . . . nasleduj ma.“[2] „Skutky, ktoré ste ma videli činiť, tiež máte činiť.“[3] A položil nám otázku: „Takže, akými ľuďmi máte byť?“ A potom odpovedal: „Vskutku vám hovorím, dokonca ako Ja som.“[4] „Vyznačil smer a ukazuje cestu.“[5]

Keď budeme hľadieť na Ježiša ako na náš Príklad a keď budeme kráčať v Jeho šľapajach, môžeme sa bezpečne vrátiť k nášmu Nebeskému Otcovi a žiť s Ním naveky. Prorok Nefi povedal: „Ak nevytrvá človek do konca v nasledovaní príkladu Syna živého Boha, nemôže byť spasený.“[6]

Jedna žena, vždy keď hovorila o zážitkoch z návštevy Svätej zeme, zvolala: „Kráčala som po miestach, po ktorých kráčal Ježiš!“

Bola v okolí miest, kde Ježiš žil a učil. Možno stála na skale, kde kedysi stál On či sa dívala na pohorie, na ktoré hľadel aj On. Tieto jej zážitky boli pre ňu úžasné, ale fyzicky kráčať po miestach, *kadiaľ* kráčal Ježiš, je menej dôležité ako kráčať tak *ako* kráčal On. Napodobňovať Jeho skutky a nasledovať Jeho príklad je oveľa dôležitejšie, než sa snažiť hľadať pozostatky ciest, po ktorých v smrteľnosti kráčal.

Keď Ježiš vyzval jedného bohatého muža, „Príď, . . . nasleduj ma,“[7] nemal tým na mysli, aby Ho tento bohatý muž nasledoval sem a tam po kopcoch a údoliach vidieckej krajiny.

Nemusíme kráčať po pobreží Galiley alebo medzi júdejskými kopcami, kadiaľ kráčal Ježiš. Každý z nás môže kráčať po ceste, po ktorej kráčal On, s Jeho slovami, ktoré nám budú znieť v ušiach, s Jeho Duchom, ktorý naplní

naše srdcia a s Jeho učeniami, ktoré nás budú viesť životom, keď sa Ho rozhodneme nasledovať, zatiaľ čo putujeme smrteľnosťou. Jeho príklad osvecuje cestu. Povedal: „Ja som cesta i pravda i život.“[8]

Keď budeme skúmať cestu, po ktorej kráčal Ježiš, zistíme, že Ho v mnohých prípadoch viedla rovnakými ťažkosťami, ktorým v živote čelíme aj my.

Ježiš napríklad kráčal po ceste sklamania. Aj keď zažil mnohé sklamania, jedno z najhlbších sa objavuje v Jeho nareku nad Jeruzalemom, keď sa blížil ku koncu Svojho verejného pôsobenia. Deti Izraela odmietli bezpečie ochranných krídiel, ktoré im ponúkal. Keď sa díval na mesto, ktoré malo byť čoskoro opustené a zničené, premohol Ho pocit hlbokej ľútosti. V mučivej úzkosti zvolal: „Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý vraždíš prorokov a kameňuješ tých, čo boli posielaní k tebe, koľko ráz som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka svoje kuriatka pod krídla! A nechceli ste.“[9]

Ježiš kráčal po ceste pokušenia. Lucifer, oný zlý, zhromaždil svoju najväčšiu silu, svoje najzvodnejšie chytráctvo a pokúšal Ježiša, ktorý sa 40 dní a 40 nocí postil. Ježiš nepodľahol; naopak, odolal každému pokušeniu. Jeho slová na rozlúčku zneli: „Odíď, satan.“[10]

Ježiš kráčal po ceste bolesti. Spomeňte si na Getsemane, kde bol „v smrteľnej úzkosti . . . vystúpil Mu pot ako kropaje krvi, ktoré stekajú na zem“[11]. A nikto samozrejme nemôže zabudnúť na Jeho utrpenie na krutom kríži.

Každý z nás bude kráčať po ceste sklamania, možno kvôli stratenej príležitosti, kvôli zneužitej moci, kvôli rozhodnutiu blízkej osoby alebo kvôli rozhodnutiam, ktoré sme sami učinili. Aj cesta pokušenia bude cestou každého z nás. V 29. oddiele Náuky a zmlúv čítame: A musí nevyhnutne byť, aby diabol pokúšal deti ľudské, inak by nemohli konať sami za seba.[12]

Podobne budeme kráčať aj po ceste bolesti. My ako služobníci nemôžeme očakávať nič iné než Majster, ktorý opustil smrteľnosť iba po veľkej bolesti a po veľkom utrpení.

I keď na svojej ceste nájdeme horký zármutok, môžeme tam nájsť aj veľké šťastie.

Aj my, spoločne s Ježišom, môžeme kráčať po ceste poslušnosti. Nebude to vždy ľahké, ale nech je naším mottom odkaz, ktorý nám zanechal Samuel: „Hľa, poslušnosť je lepšia ako obeť a počúvanie lepšie ako tuk baranov.“[13] Pamätajte na to, že konečným výsledkom neposlušnosti je zajatie a smrť, zatiaľ čo odmenou za poslušnosť je sloboda a večný život.

Aj my, ako Ježiš, môžeme kráčať po ceste služby. Ako žiariaci reflektor dobra je život Ježiša Krista, keď slúžil medzi ľuďmi. Priniesol silu nohám chromého, zrak očiam slepého, sluch ušiam hluchého.

Ježiš kráčal po ceste modlitby. Učil nás ako sa máme modliť tým, že nám poskytol nádhernú modlitbu, ktorú poznáme ako Pánovu modlitbu. A kto by mohol zabudnúť na Jeho modlitbu v Getsemane: „Nech sa stane nie moja vôľa, ale Tvoja.“[14]

Ďalšie inštrukcie, ktoré nám Spasiteľ dal, sú nám na dosah, nachádzajú sa v svätých písmach. Vo svojom Kázaní na vrchu nám hovorí, že máme byť milosrdní, pokorní, spravodliví, čistí v srdci a tvorcovia pokoja. Poučuje nás, že máme stáť odvážne za svojím presvedčením, aj keď nás druhí zosmiešňujú a prenasledujú. Žiada nás, aby sme nechali svoje svetlo svietiť, aby ho druhí videli a mali túžbu oslavovať nášho Otca v nebi. Učí nás, že máme byť mravne čistí v myšlienkach aj v skutkoch. Hovorí nám, že je oveľa dôležitejšie ukladať si poklady v nebi než na zemi.[15]

Jeho podobenstvá nás učia s mocou a právomocou. Príbehom o milosrdnom Samaritánovi nás učí milovať svojich blížnych a slúžiť im.[16] Vo Svojom podobenstve o talentoch nás učí, aby sme sa zlepšovali a usilovali sa o dokonalosť.[17] Podobenstvom o stratenej ovci nás učí, aby sme sa vybrali zachraňovať tých, ktorí zišli z cesty a stratili sa.[18]

Keď sa budeme snažiť umiestniť Krista do stredu svojho života tým, že budeme poznávať Jeho slová, nasledovať Jeho učenia a kráčať po Jeho ceste, sľubuje nám, že sa s nami podelí o večný život, kvôli ktorého získaniu zomrel. Neexistuje vyšší cieľ než to, že sa máme rozhodnúť prijať Jeho nasledovníctvo a stať sa Jeho nasledovníkmi, a konať celý svoj život Jeho dielo. Nič iné, žiadne iné rozhodnutie z nás nedokáže urobiť to, čo dokáže On.

Keď myslím na tých, ktorí sa skutočne snažili nasledovať príklad Spasiteľa a ktorí kráčali po Jeho ceste, prichádzajú mi na myseľ mená Gustava a Margarete Wackerovcov – dvoch z najkresťanskejších ľudí, ktorých som kedy poznal. Boli to rodení Nemci, ktorí emigrovali do východnej Kanady a ja som sa s nimi stretol, keď som tam slúžil ako prezident misie. Brat Wacker si zarábal na živobytie ako holič. Aj keď ich prostriedky boli obmedzené, delili sa o všetko, čo mali. Neboli požehnaní deťmi, ale starali sa o všetkých, ktorí vstúpili do ich domu. Vzdelaní muži a ženy sofistikovaného charakteru vyhľadávali týchto pokorných, neškolených služobníkov Božích a pokladali sa za šťastných, ak mohli stráviť hodinu v ich prítomnosti.

Ich zjav bol celkom obyčajný, ich angličtina rozpačitá a občas ťažko zrozumiteľná, ich dom skromný. Nevlastnili auto ani televízor, tiež nikdy nerobili niečo čomu obyčajne svet venuje pozornosť. A predsa ich verní často navštevovali, aby aj oni mali podiel na duchu, ktorý tam vládol. Ich domov bol nebom na zemi a duch, ktorého vyžarovali, bol duchom čistého pokoja a dobrotivosti.

Aj my môžeme mať takého ducha a môžeme sa oň deliť so svetom, keď budeme kráčať po ceste nášho Spasiteľa a budeme nasledovať Jeho príklad.

V Prísloviach čítame toto nabádanie: „Urovnaj si chodník pod

nohami.“[19] Ak tak učiníme, budeme mať vieru a dokonca túžbu kráčať po ceste, po ktorej kráčal Ježiš. Nebudeme mať žiadne pochybnosti o tom, že sme na ceste, po ktorej by náš Otec chcel, aby sme išli. Spasiteľov príklad poskytuje rámec pre všetko, čo robíme a Jeho slová poskytujú neomylné vedenie. Jeho cesta nás bezpečne zavedie domov. Kiež toto požehnanie dosiahneme, za to sa modlím v mene Ježiša Krista, ktorého milujem, ktorému slúžim a o ktorom svedčím, amen.

POZNÁMKY:

1. PozriAbrahám 3:25.
2. Lukáš 18:22.
3. 3. Nefi 27:21.
4. 3. Nefi 27:27.
5. Pozri Eliza R. Snowová, „How Great the Wisdom and the Love“, *Hymns*, č. 195.
6. 2. Nefi 31:16.
7. Lukáš 18:22.
8. Ján 14:6.
9. Lukáš 13:34.
10. Matúš 4:10.
11. Lukáš 22:44.
12. Pozri NaZ 29:39.
13. 1. Samuelova 15:22.
14. Lukáš 22:42.
15. Pozri Matúš 5; 6.
16. Pozri Lukáš 10:30 – 37.
17. Pozri Matúš 25:14 – 30.
18. Pozri Lukáš 15:4 – 7.
19. Príslovia 4:26.

Učenie pre našu dobu

Od októbra 2014 do apríla 2015 majú byť lekcie Melchisedekovho kňazstva a Združenia pomoci každú štvrtú nedeľu venované jednej alebo viacerým príhovorom z generálnej konferencie z októbra 2014. V apríli 2015 môžu byť príhovory vybrané z generálnej konferencie október 2014 alebo apríl 2015. Prezidenti kolov a okrskov môžu určiť, ktoré príhovory sa môžu použiť na ich územiach, alebo môžu prideliť túto zodpovednosť biskupom a prezidentom pobočiek.

Tieto príhovory sú dostupné v mnohých jazykoch na conference.lds.org.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/14. Preklad schválený: 6/14.
Preklad *First Presidency Message, November 2014*. Slovak 10871 176

Prezident Dieter F. Uchtdorf
Druhý radca v Prvom predsedníctve

Obdržať svedectvo o svetle a pravde

Vaše osobné svedectvo o svetle a pravde nebude požehnávať iba vás a vaše potomstvo tu v smrteľnosti, ale bude vás tiež sprevádzať po celú večnosť.

Ako pilot lietadla som nalietal nespočetne veľa hodín naprieč kontinentmi a oceánmi počas tmavých nocí. Sledovanie nočnej oblohy z okna môjho kokpitu, obzvlášť Mliečnej dráhy, často spôsobilo, že som žasol nad rozsiahlosťou a hĺbkou Božích stvorení – to, čo písma opisujú ako svety bez počtu.[1]

Nie je tomu ešte ani sto rokov, čo si väčšina astronómov myslela, že naša Mliečna dráha je jedinou galaxiou vo vesmíre.[2] Mysleli si, že všetko čo leží za našou galaxiou je nesmiernou ničotou, ohromnou prázdnotou – prázdne, chladné a bez hviezd, svetla a života.

Keď sa teleskopy vyvinuli v oveľa sofistikovanejšie – vrátane takých teleskopov, ktoré sa môžu umiestniť vo vesmíre – astronómovia začali chápať veľkolepú, skoro nepochopiteľnú pravdu: vesmír je dych vyrážajúco väčší, než ktokoľvek predtým veril, a nebesia sú naplnené nespočetnými galaxiami, nepredstaviteľne vzdialenými od nás, a každá obsahuje stovky miliárd hviezd.[3]

Vo veľmi krátkom čase sa naše pochopenie vesmíru navždy zmenilo.

Teraz môžeme vidieť niektoré z týchto vzdialených galaxií.[4]

Vieme, že sú tam.

Boli tam veľmi dlhý čas.

Ale predtým ľudstvo nemalo nástroje, ktoré by boli také mocné, aby zachytili celestiálne svetlo a zviditeľnili galaxie, v ktoré sme neverili, že ich existencia je možná.

Veľkoleposť vesmíru sa celkom určite nezmenila, ale naša schopnosť vidieť a rozumieť tejto pravde sa zmenila dramaticky. A s týmto väčším svetlom boli ľudstvu predstavené veľkolepé výjavy, ktoré sme si predtým nevedeli predstaviť.

Je pre nás ťažké veriť tomu, čo nemôžeme vidieť

Predstavte si, že by vám bolo umožnené cestovať späť v čase a rozprávať sa s ľuďmi, ktorí žili pred sto či dokonca tisíc rokmi. Predstavte si, že budete niekomu opisovať moderné technológie, ktoré dnes beriete ako samozrejmosť. Napríklad, čo by si o nás títo ľudia mysleli, keby sme im hovorili príbehy o jumbo lietadlách, mikrovlnkách, zariadeniach do ruky, ktoré obsahujú obrovské digitálne knižnice a videá našich vnukov, ktoré okamžite zdieľame s miliónmi ľudí po celom svete?

Niektorí by nám verili. Väčšina by sa nám vysmievala, oponovala či dokonca by sa nás snažila umlčať alebo nám ublížiť. Niektorí by sa snažili použiť logiku, dôvody a fakty ako ich poznajú, aby nám dokázali, že sme na omyle, pochabí či dokonca nebezpeční. Mohli by nás odsúdiť za to, že sa snažíme zviesť druhých.

Ale samozrejme, títo ľudia by sa úplne mýlili. Mohli by to myslieť najlepšie a úprimne. Možno by sa cítili absolútne pozitívne ohľadom toho, čo si myslia. Ale jednoducho by neboli schopní vidieť jasne, pretože ešte neobdržali viac úplného svetla pravdy.

Zasľúbenie svetla

Zdá sa, že je ľudskou prirodzenosťou domnievať sa, že máme pravdu, aj keď sa mýlime. A ak je to tak, aká je tu nádej pre každého z nás? Budeme žiť svoje životy bez toho, aby sme poznali pravdu, pretože existuje tak veľa protichodných myšlienok a budeme sa spoliehať len na naše vlastné chápanie a presvedčenie?

Je možné nájsť pravdu?

Cieľom môjho príhovoru je prehlásiť radostné posolstvo, že Boh osobne – Pán mocností, ktorý pozná celú pravdu – dal Svojim deťom zasľúbenie, že môžu poznať pravdu sami pre seba.

Zvážte, prosím, závažnosť tohto sľubu:

Večný a Všemohúci Boh, Stvoriteľ tohto nekonečného vesmíru, sa bude rozprávať s tými, ktorí Ho oslovia s úprimným srdcom a skutočným zámerom.

Bude s nimi hovoriť v snoch, zjaveniach, myšlienkach a pocitoch.

Bude hovoriť spôsobom, ktorý si nemožno pomýliť a ktorý presahuje ľudské skúsenosti. Dá im božské vedenie a odpovede pre ich osobné životy.

Samozrejme, že sa nájdu takí, ktorí sa budú posmievať a povedia, že také niečo je nemožné, že ak by tu bol Boh, že by robil niečo lepšie ako počúval a odpovedal na modlitby.

Ale poviem vám toto: Bohu na vás záleží. Bude počúvať a bude odpovedať na vaše osobné otázky. Odpovede na vaše modlitby prídu Jeho vlastným spôsobom a v Jeho vlastnom čase, a preto sa musíte naučiť počúvať Jeho hlas. Boh chce, aby ste našli svoju cestu späť k Nemu, a tou cestou je Spasiteľ.[5] Boh chce, aby ste sa učili o Jeho Synovi, Ježišovi Kristovi, a zakúsili intenzívny pokoj a radosť, ktorá pochádza z nasledovania cesty božského nasledovníctva.

Moji drahí priatelia, tu je veľmi priamočiary experiment, s garanciou od Boha, nachádzajúci sa v knihe prastarých písiem, dostupný každému mužovi, žene a dieťaťu, ktorí sú ochotní ho vyskúšať:

Po prvé, musíte vyhľadávať slovo Božie. To znamená čítať písma a študovať slová prorokov za stara ako aj tých súčasných ohľadom znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista – nie so zámerom pochybovať či kritizovať, ale s úprimnou túžbou objaviť pravdu. Premýšľajte nad tým, čo cítite a pripravte svoje mysle na pravdu, ktorú obdržíte.[6] „Dokonca ak nemôžete činiť nič viac, iba si priať, aby ste uverili, nechajte toto prianie v sebe pôsobiť . . . tak, aby ste mohli venovať miesto [slovu Božiemu].“[7]

Po druhé, musíte zvážiť, uvažovať a bez strachu sa snažiť veriť[8] a byť vďační za to, aký milosrdný bol Pán k Svojim deťom od doby Adama až po dnešok tým, že nám dal prorokov, vidcov a zjavovateľov, aby viedli Jeho Cirkev a pomohli nám nájsť cestu späť k Nemu.

Po tretie, musíte sa pýtať svojho Nebeského Otca, v mene Jeho Syna, Ježiša Krista, aby vám prejavil pravdu o Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Pýtajte sa s úprimným srdcom a skutočným zámerom, majúc vieru v Krista.[9]

Je tu tiež aj *štvrtý* krok, ktorý nám dal Spasiteľ: „Keď niekto chce plniť [Božiu] vôľu, rozozná to učenie, či je z Boha, alebo či sám od seba hovorím.“[10] Iným slovami, ak sa snažíte overiť si pravdivosť zásad evanjelia, musíte podľa nich najskôr žiť. Podrobte zásady evanjelia a učenia Cirkvi skúške vo svojom vlastnom živote. Čiňte tak so skutočným zámerom a vytrvajúc vo viere v Boha.

Ak budete robiť tieto veci, máte zasľúbenie od Pána – ktorý je viazaný Svojím slovom[11] – že vám prejaví pravdu mocou Ducha Svätého. Poskytne vám väčšie svetlo, ktoré vám dovolí pozerať cez temnotu a byť svedkami nepredstaviteľných veľkolepých výjavov nepochopiteľných pre ľudské oko.

Niektorí by mohli povedať, že tie kroky sú ťažké či nestoja za toľkú námahu. Ale hovorím vám, že toto osobné svedectvo o evanjeliu a Cirkvi je tou najdôležitejšou vecou, ktorú v tomto živote môžete získať. Nielenže vás požehná a povedie počas tohto života, ale bude mať priamy vplyv na váš život po celú večnosť.

Veci duchovné môžu byť pochopené iba Duchom

Vedci mali problém porozumieť rozložitosti vesmíru, kým sa nástroje nestali dostatočne sofistikované, aby získali väčšie svetlo, tak aby mohli porozumieť úplnejšej pravde.

Apoštol Pavol učil v podobenstve o zásade ohľadom duchovného poznania. Napísal v liste Korintským: „Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom, a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba posudzovať.“[12]

Inými slovami, ak chcete rozoznať duchovnú pravdu, musíte na to použiť tie správne nástroje. Nemôžete prísť k porozumeniu duchovnej pravdy pomocou nástrojov, ktoré ju nie sú schopné odhaliť.

Spasiteľ nám v našej dobe povedal: To, čo je od Boha je svetlo; a ten kto prijíma svetlo a zostáva v Bohu, prijíma viac svetla; a to svetlo je jasnejšie a jasnejšie, až príde dokonalý deň.[13]

Čím viac inklinujú naše srdcia a mysle k Bohu, tým mocnejšie sa nebeské svetlo rozsvecuje v našich dušiach. A vždy, keď ochotne a svedomito vyhľadávame oné svetlo, ukazujeme Bohu našu pripravenosť obrdžať viac svetla. Postupne sa pre nás veci, ktoré sa predtým zdali hmlisté, tmavé a vzdialené, stanú jasnými, svetlými a známymi.

V tom istom zmysle platí tiež to, že keď sa vzdialime od svetla evanjelia, začne naše vlastné svetlo pohasínať – nie za jeden deň ani za týždeň, ale postupom času – až kým nezistíme, že vlastne ani nechápeme, prečo sme kedysi verili, že evanjelium je pravdivé. Naša predchádzajúca znalosť sa nám môže dokonca zdať ako pochabosť, pretože to, čo bolo kedysi jasné, je znova zahmlené, nejasné a vzdialené.

Preto Pavol tak naliehavo prehlasuje, že posolstvo evanjelia je bláznovstvo pre tých, ktorí hynú, „ale [tým], ktorí [dosahujú] spasenie, je mocou Božou.“[14]

Neexistuje žiadny lakmusový test

Cirkev Ježiša Krista Svätých neskorších dní je miestom pre ľudí so všetkými možnými typmi svedectva. Niektorí členovia Cirkvi majú pevné svedectvo, ktoré im jasne horí v ich vnútri. Iní sa ešte snažia o to, aby mohli vedieť sami pre seba. Cirkev je domovom pre stretávanie sa všetkých, nezávisle na hĺbke či úrovni ich svedectva. Neviem o tom, že by

na dverách našich zhromažďovacích budov visel nápis: „Vaše svedectvo musí byť takto vysoko, aby ste mohli vstúpiť."

Cirkev nie je len pre dokonalých ľudí, ale pre všetkých, aby „[prichádzali] ku Kristovi a [boli] v ňom zdokonalení."[15] Cirkev je pre ľudí, ako ste vy a ja. Cirkev je miestom, kde sme vítaní a vyživovaní, a nie rozdeľovaní či kritizovaní. Je miestom, kde sa navzájom povzbudzujeme, povznášame a podporujeme, keď pokračujeme vo svojom osobnom hľadaní božskej pravdy.

Nakoniec sme všetci pútnikmi, ktorí vyhľadávajú Božie svetlo, popritom ako kráčame po ceste nasledovníctva. Neodsudzujeme druhých kvôli množstvu svetla, ktoré majú či nemajú; skôr ich vyživujeme a povzbudzujeme všetko svetlo, dokiaľ nie je jasné, žiarivé a pravdivé.

Zasľúbenie pre všetkých

Uvedomme si, že získanie svedectva nie je väčšinou otázka jednej minúty, hodiny či dňa. Nie je to hotové raz a navždy. Proces zhromažďovania duchovného svetla je celoživotná úloha.

Vaše svedectvo o žijúcom Synovi Božom a Jeho znovuzriadenej Cirkvi, Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní, možno nepríde tak rýchlo, ako by ste si želali, ale sľubujem vám toto: pokiaľ vykonáte svoj diel, tak príde.

A bude to nádherné.

Vydávam vám svoje osobné svedectvo, že duchovná pravda vám naplní srdce a prinesie svetlo vášmu duchu. Zjaví vám čistú inteligenciu s úžasnou radosťou a nebeským pokojom. Získal som rovnakú skúsenosť pre seba skrze moc Ducha Svätého.

Ako sľubujú dávne písma, nevysloviteľná prítomnosť Ducha Božieho spôsobí, že sa vám bude chcieť spievať pieseň vykupiteľskej lásky,[16] pozdvihnúť oči k nebesiam a volať na chválu Najvyššiemu Bohu, svojmu Útočisku, svojej Nádeji, svojmu Ochrancovi, svojmu Otcovi. Spasiteľ sľúbil, že ak budeme hľadať, nájdeme.[17]

Svedčím o tom, že je to pravda. Ak budete vyhľadávať Božiu pravdu, to, čo sa teraz môže zdať nejasné, skreslené a vzdialené, sa postupne odkryje, vyjasní a prirastie vám to k srdcu skrze svetlo Božej milosti. Budú vám ukázané veľkolepé duchovné výjavy, pre ľudské oko nepredstaviteľné.

Svedčím o tom, že toto duchovné svetlo je dostupné každému Božiemu dieťaťu. Osvieti vašu myseľ a prinesie uzdravenie vášmu srdcu a radosť do vašich dní. Moji drahí priatelia, prosím, neodkladajte chvíľu, kedy budete hľadať a posilňovať svoje vlastné osobné svedectvo o Božom diele, dokonca o diele svetla a pravdy.

Vaše osobné svedectvo o svetle a pravde nebude požehnaním iba pre vás a vaše potomstvo tu v smrteľnosti, ale bude vás tiež sprevádzať po celú večnosť, medzi svetmi bez konca. O tomto svedčím a zanechávam vám svoje požehnanie v mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY:

1. Pozri Mojžiš 1:33.
2. Pozri Marcia Bartusiaková, *The Day We Found the Universe* (2009), xii. Vždy ma prekvapuje, že si dokážeme byť takí istí svojím úsudkom. Občas je naša sebaistota taká veľká, že si myslíme, že máme všetku pravdu, ktorá existuje. Ako napríklad: „Simon Newcomb, ktorý bol na konci deväťnásteho storočia dekanom americkej astronómie, poznamenal pri otvorení observatória v roku 1887, že ‚čo sa týka astronómie, . . .zdá sa, že sa rýchlo približujeme k hraniciam svojich znalostí. . . . Výsledkom je to, že práca, ktorá zamestnáva pozornosť astronómov, sa netýka toľko objavovania nových vecí, ako skôr spracovávania toho, čo už poznáme'" (Bartusiaková, xv).
3. Je zaujímavé zvážiť Mojžiša 1:33, 35 vo svetle týchto „nedávnych" objavov. Kniha Mojžišova v Drahocennej perle bola zjavená prorokovi Josephovi Smithovi v júni 1830, skoro sto rokov predtým, než Edwin Hubble oznámil svoj objav vzdialených galaxií.
4. Pozri napríklad Hubble Heritage Image Gallery na stránke heritage.stsci.edu/gallery/gallery.html.
5. Pozri Ján 14:6.
6. Pozri 3. Nefi 17:3.
7. Pozri Alma 32:27.
8. Pozri NaZ 67:3.
9. Pozri Moroni 10:3 – 5.
10. Ján 7:17; pozri tiež Žalmy 25:14; Ján 3:21.
11. Pozri NaZ 82:10.
12. 1. Korintským 2:14
13. Pozri NaZ 50:24.
14. 1. Korintským 1:18
15. Moroni 10:32; pozri tiež NaZ 20:59.
16. Pozri Alma 5:26.
17. Pozri NaZ 88:63.

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Všetky práva vyhradené. Printed in Germany. Schválené v anglickom jazyku: 6/14. Preklad schválený: 6/14.
Preklad *Visiting Teaching Message, November 2014*. Slovak 10871 176